

NU UN MIT, DOAR O VIAȚĂ GILLETTE

Opt ani într-un internat catolic, în care a intrat la doar cinci ani, i-au modelat formarea. Călugărițele, cu disciplină și rigoare, au încercat să-i modeleze caracterul și etica, învățându-l că respectul, punctualitatea și cuvântul dat sunt forme de libertate. Mai târziu a încercat și mama lui naturală, fără prea mult succes.

Apoi a venit nota menită să nu lase supraviețuitori: o notă de corigență la italiană. Nu o simplă greșeală școlară, ci o cădere care pe mulți i-ar fi oprit.

Nu și pe el.

Ferdinando Frega a ales să se ridice și să rescrie totul: povestea lui, destinul lui și chiar felul în care avea să le povestească.

Din experiența aceea s-a născut ceea ce mulți numesc stil și clasă. Nu o afectare. Nu o regulă de viață. Mai degrabă un alt mod de a fi în lume, în afara formatului.

La treisprezece ani a descoperit rugbyul și timp de zece ani l-a purtat alături de muncă. Pe terenul acela a învățat rezistența, sacrificiul și forța tăcută a echipei.

Este căsătorit de treizeci și trei de ani și este tatăl a trei copii.

Cariera profesională l-a dus mult dincolo de granițele Italiei. După optsprezece ani în vânzări pentru Gillette Italia și filialele ei, a luat o hotărâre care avea să-i schimbe viața. Și-a părăsit mama și a pornit în lume în căutarea unor noi experiențe profesionale, ajungând să lucreze în șaizeci și cinci de țări și în cinci limbi.

S-a întors în Italia din dragoste pentru propria familie. Ce îl aștepta, însă, era o altă profesie, neașteptată: inculpat.

Optsprezece procese penale şi administrative. Optzeci şi cinci de ani de detenţie ceruţi în total.

Şi totuşi instanţele repetau aceeaşi formulă:

achitat — fapta nu constituie infracţiune.

A fost mereu un om al faptelor. Le-a înmânat chiar el procurorilor sarcina probei — dar ei nu l-au crezut.

Traducerea neoficială părea să fie mereu aceeaşi: „Ne pare rău, dar nu putem înţelege ce faci, cum o faci sau de ce o faci. Te-am arhivat împreună cu ceilalţi. Problema e că tu nu eşti ca ceilalţi.”

Tocmai când părea că toate furtunile trecuseră, a sosit următoarea încercare.

Spitalele.

Şase episoade de comă clinică. O speranţă de viaţă între patruzeci şi opt de ore şi cel mult treizeci de zile. Şi de fiecare dată, lângă patul lui, stătea un sicriu.

L-a privit.

A zâmbit.

Şi l-a lăsat mereu acolo.

Într-o zi a sosit chiar şi factura de la casa de pompe funebre.

6 opriri ale dricului. Rezervarea sicriului funerar. Dublă carcasă, mărimea XXL. Opt purtători ocupaţi timp de treizeci de ore. Manipulare şi aşteptare. Taxe şi TVA. 3.500 de euro.

N-a durat mult să înţeleagă că acesta era momentul ideal ca literatura lui să se nască.

Acolo unde alţii văd obstacole, el vede detonări.

Ocazii de a învăţa, de a rezolva, de a transforma.

Ca atunci când a declanşat algoritmul Amazon: un incident care pe cei mai mulţi i-ar fi costat scump şi care lui, în schimb, i-a adus un cadou semnat de Bezos.

Independenţa.

Din această viaţă s-a născut gillettenarrative.com, un proiect literar, muzical şi cinematografic construit în jurul unei singure mărci şi al unei singure moşteniri.

În centrul lui stă Saga Gillette, cincizeci de volume înregistrate la Copyright Office al Statelor Unite.

Întregul proiect trăieşte după o filozofie simplă:

nu vindem, oferim acces.

Şi toţi în căutarea aceluiaşi lucru.

Ţeapa. Pentru că cineva care nu vinde, nu monetizează şi nu încasează trebuie să ascundă ceva.

Cel puţin după ei.

Familia mea crede că mi-am compromis echilibrul mintal. Formal, evită să-mi spună nebun sau dement.

Preferă un cuvânt mai elegant:

dezechilibrat.

Poate că e adevărat.

Poate că în povestea asta e mai mult adevăr decât pare.

Dar mama mea Gillette m-a învăţat o regulă simplă:

dacă vrei să vinzi ceva, ai multe opţiuni, iar prima, nu ultima, este să-l dai gratuit.

Un lucru, însă, este sigur.

Când Ferdinando Frega se va opri din scris, nu vor rămâne doar cuvintele lui.

Vor rămâne faptele.

Și în acele fapte fiecare va găsi o bucată din el.

Iar cine vrea cu adevărat să știe cine a fost nu va trebui să-l caute în săli de judecată, în spitale, în cărți sau în legende.

Va trebui doar să spere că lumea va naște încă unul.

Ferdinando